

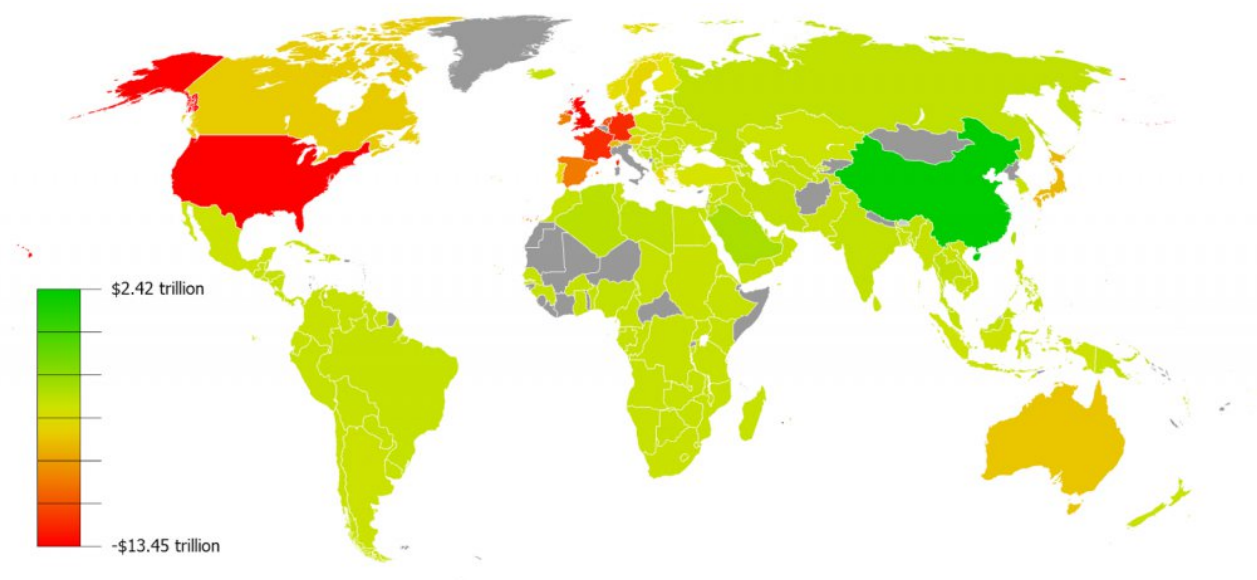
K energetickému standardu skrz zlatý

„Nová politika mládeže“ / newyouthpolicy.org (Brusel, Belgie)

<http://newyouthpolicy.org/ru/articles-ru/257-energostandart>

Dnes jsou všechny valuty tím či oním způsobem přivázány k takzvaným rezervním měnám, konkrétně k americkému dolaru. Situace vznikla patová, protože bezperspektivnost dolarového systému, odpojeného od jakéhokoliv zabezpečení byť ve formě zlata už od roku 1971, je očividná mnohým. Jednotlivé země hledají na dané historické etapě a v perspektivě přijatelné alternativy. Zde budeme mluvit o jediné adekvátní alternativě, konkrétně o energetickém standardu zabezpečení peněžních prostředků, o skutečných kurzech valut a možném dočasném přechodu Ruska ke zlatému zabezpečení a o cestě k energostandardu.

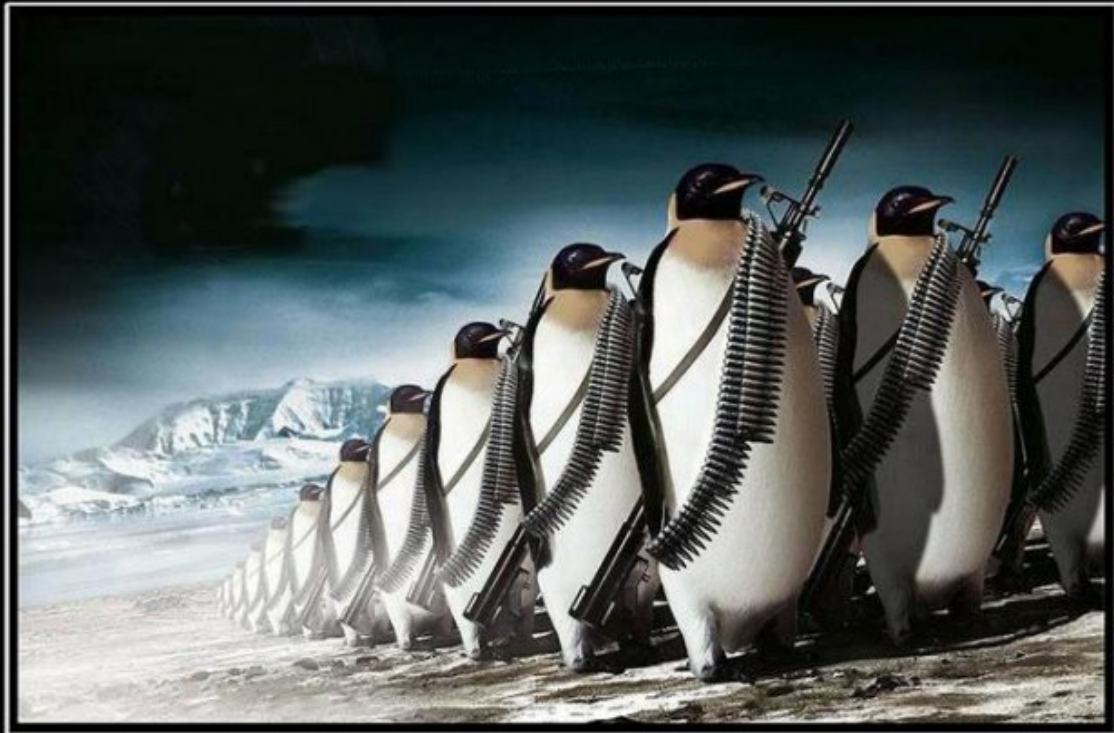
Rozdělení aktiv a dluhů

Existuje pozoruhodný graf vztahu nahromaděných aktiv a dluhů různých zemí.

Je možné vidět, které země jsou aktivními producenty a dodavateli, jak různorodé produkce (Čína, Rusko), tak i energetických surovin (Saudská Arábie) – jsou obarveny zeleně a světle zeleně; a jaké země žijí na dluh jak na úkor jiných zemí, tak na úkor budoucích pokolení, na které svalují problémy splácení svých dluhů – tyto země jsou obarveny červeně a oranžově. Zapamatujme si to rozdělení s poznámkou, že valuty zemí, obarvených červeně, jsou rezervními valutami: dolar, libra, euro, japonský jen, švýcarský frank.

Díky čemu ty země mají takovou pozici v rozdělení světových materiálních blah? Proč právě jejich valuty jsou „rezervní“? Čím jsou zabezpečeny? Zlatý standard byl jednostranně zrušen ze strany USA v roce 1971 a dnes se fakticky finanční systém drží na „důvěře“ k dolaru, která je podporována neustálou demonstrací síly, alespoň tak to vypadá na první pohled. Nicméně reálně je zabezpečen neustálým připojováním nových částí světa do dolarové zóny, obzvláště částí **disponujících energetickými surovinami**. Ta skrytá energetická rovina se po událostech tzv. „arabského jara“ stala dostatečně očividná mnohým a odrazila se i v lidové tvorbě:

V Antarktidě našli ropu. krvavému režimu tučňáků zvoní hrana

Pokud pro podporu současného finančního systému je tak důležité rozšiřovat dolarovou zónu dokonce cestou porušování mezinárodního práva, pak co čeká svět, když se to stane z těch či oněch příčin nemožné? O krachu dolaru začali mluvit už mnoho let nazpět, jakmile pochopili, že bezměrné tištění nových a nových ničím nezabezpečených zelených papírků vede k jejich znehodnocování a dalším problémům. A zde přicházíme k otázce, jak se změní post-dolarový kreditně-finanční systém, co bude plnit roli zabezpečení valut v budoucnosti?

Invariant prejskurantu*

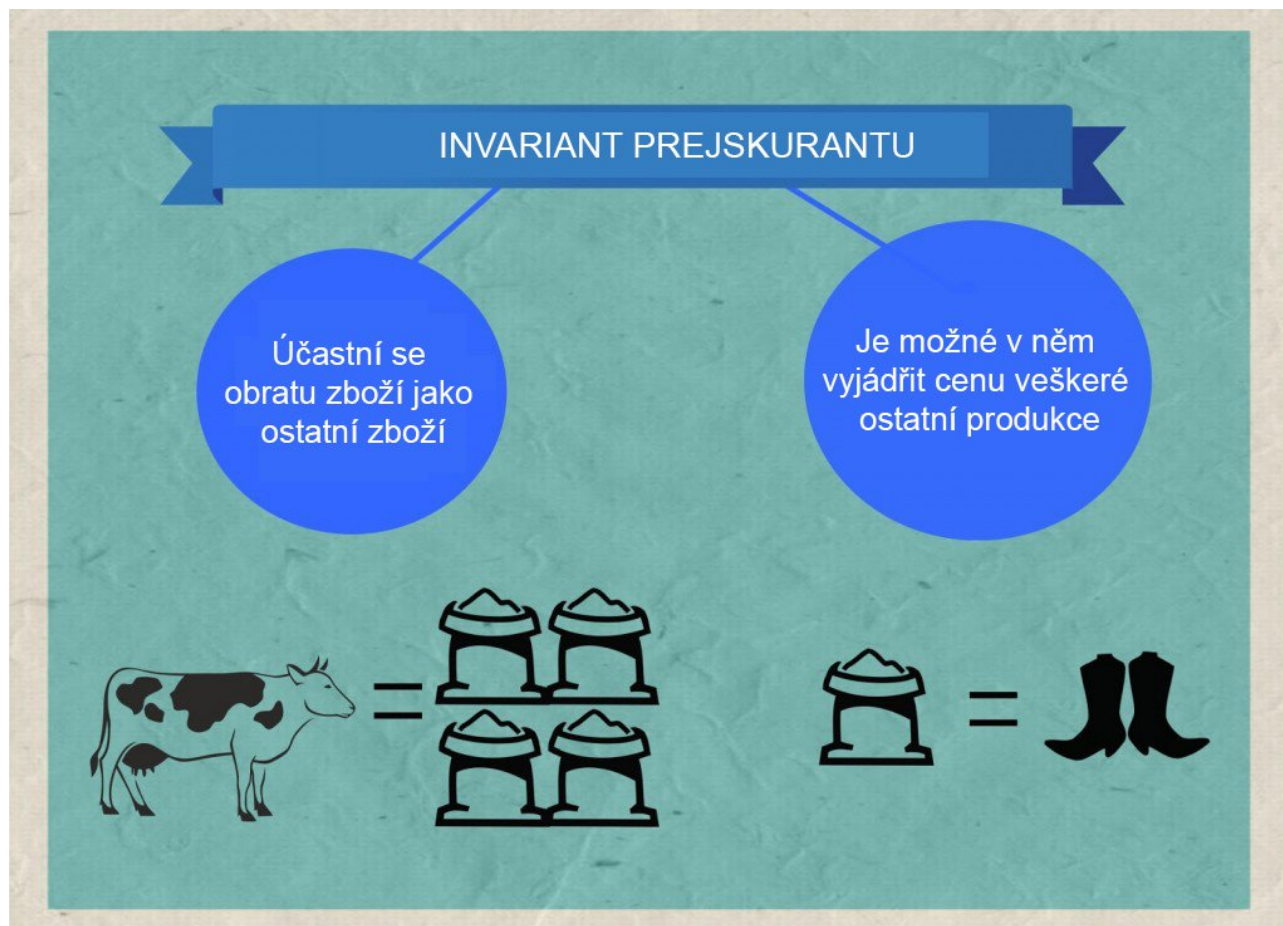
(* Původně „Preis-Courant“ z něm. *Preis* (cena) a franc. *Courant* (tekoucí, aktuální), angl. *price-list*, česky *sazebník, seznam cen, ceník*. „Invariant prejskurantu“ = zboží, v němž lze vyjadřovat cenu všeho ostatního zboží. V orig. [Прејскурант](#), pozn.)

Formování stabilního finančního systému potřebuje podobně jako stavba domu hlavně dobré základy. Problém drtivé většiny humanitárních věd je absence zajištění metrologické konzistence – jednoznačné měřitelnosti (=identifikace) jevů, a to znamená procesů, které se budují na základě těch vědních disciplín. V přírodních vědách se metrologická konzistence zabezpečuje etalony, metodami měření a terminologií (názvy sledovaných jevů), jelikož předmětem výzkumu jsou z větší části přírodní procesy, kde je složité „nalhat“ s měřeními (tzn. vztahení nějakého etalonu k zkoumanému procesu), ačkoliv i zde jsou problémy, hlavně v oblasti současné fyziky. V ekonomické vědě je takovým základem, na němž se buduje finanční systém, **invariant prejskurantu**.

Invariant prejskurantu: produkt, účastníci se koloběhu zboží spolu s jinými produkty, jehož množstvím se vyjadřuje cena všech ostatních produktů. Cena samotného invariantu je vždy rovna jedné, odtud plyne i název termínu. V minulosti invariant také plnil funkci zboží – prostředníka – v dvouúrovňovém systému „produkt 1 → invariant → produkt 2“, to znamená, že funkce invariantu a

funkce být platebního prostředku byly spojeny v jednom produktu. Nyní to není potřeba, protože po rozšíření „kreditních peněz“ a různých „peněžních náhražek“, nemajících jakoukoliv vlastní hodnotu, přestaly být funkce invariantu a platebních prostředků spojeny. Platební prostředky se staly pseudoinvariantem, proto peníze v naší době je to, co lidé vnímají a akceptují jako peníze. Invariant proto dnes může plnit jen svou bezprostřední roli – být vyjádřitelem cen všech ostatních produktů.

Přítomnost invariantu prejskurantu – zboží, jehož množstvím se měří (vyjadřují) ceny všeho ostatního zboží, je objektivní realita kreditně-finančního systému veškeré současné civilizace.

Dříve se drtivá většina produkce odvíjela od síly svalů – biogenní energie lidí a zvířat, účastnících se hospodářských aktivit. Proto adekvátním invariantem bylo v té době obilí, jakožto míra „biogenní energie“. Potom se platebním prostředkem na určitou dobu stalo zlato. Nicméně u něj se objevil problém: svázanost objemu možných financí v ekonomice s objemem těženého zlata, což stavělo pod otazník rozvoj dlouhodobých kapitálově náročných projektů, kdy ekonomika potřebovala růst, ale díky omezeným možnostem těžby zlata neměla dostatek potřebného oběživa. A v případě, pokud se v zemi objevil vysoký nadbytek zlata, jako se stalo ve Španělsku v době kolonizace Ameriky, důsledek byl znehodnocování peněz. Zlato a stříbro neodráží reálný stav věcí v ekonomice (díky tomu, že neodráží reálné energetické možnosti, nutné pro produkci), z čehož vyplývá, že invariantem být nemohou a valutová politika postavená na takovém principu je odsouzena v dlouhodobé perspektivě ke krachu.

Dnes se americký dolar, který byl původně zabezpečený zlatem, stal de-iure pseudoinvariantem, ve kterém se pokoušejí vyjadřovat ceny všeho ostatního zboží na základě nabídky a poptávky bez vazby na reálnou hodnotu.

Nicméně po průmyslových revolucích, aktivním rozvoji technosféry, se základem produkčních kapacit ekonomiky staly stroje a vybavení. Pro organizaci výroby se využívá elektrické osvětlení i

vytápění, podniky v ekonomické činnosti využívají transportní služby vyžadující palivo atd.

V souladu s tím, reálným invariantem a jedním z nejméně strategických zdrojů je energie v té či oné podobě: v minulosti biogenní povahy, dnes technogenní povahy. Energií se defakto zabezpečuje veškerá ekonomická činnost na planetě. Dnes stojí na pořadu dne jen otázka právního zakotvení tohoto faktu a s ním spojených důsledků pro kreditně-finanční systém. Vždyť pokud energií, přímo spojenou s produkcí výrobků, se musí zabezpečovat všechny valuty mezinárodního obchodu, pak při přechodu na energetický standard zabezpečení peněz se mohou vyjasnit příčiny disproporcí ve spotřebě materiálních blah, ukázaných na prvním grafu.

Energostandard zabezpečení peněžní jednotky

Ze základního kurzu fyziky je známé, že užitečná práce je rovna množství vložené energie násobené koeficientem účinnosti.

Ve vztahu k ekonomické činnosti to znamená, že spektrum produkce – roční HDP – je podmíněno následujícím:

- koeficientem účinnosti technologií a organizací produkce a rozdělením produkce v národním hospodářství;
- a rozdělením energetických zdrojů jednotlivým odvětvím.

V roli invariantu může být vybrán libovolný produkt, ale za podmínek, kdy všechna odvětví a osobní život závisí na spotřebě elektroenergie, v roli invariantu je nejméně vhodná **kilowatthodina elektrické energie**. V souladu s tím by měl v ekonomice fungovat **energetický standard zabezpečení platební jednotky**, který je určen vztahem (zlomkem):

roční objem produkce elektrické energie (kWh)

objem platebních prostředků v oběhu

Energetický standard zabezpečení vnáší spojení energetického invariantu s platební jednotkou. Země, která přešla na energostandard zabezpečení platební jednotky, pevně váže objemy energie, které se účastní ekonomické činnosti v té či oné formě (čímž je charakterizována síla a potenciál ekonomiky), s objemem platebních prostředků – peněžní masou. Energostandard garantuje zabezpečení peněz hospodářskou produkcí a zdravím ekonomiky země, čímž zajistí metrologickou konzistenci všem finančním ukazatelům, což je nutné pro srovnatelnost výsledků analytiky a prognostiky na historicky delších časových úsecích, během nichž se ve struktuře HDP může mnoho změnit.

Energostandard ve světovém obchodu

Protože dnes jsou ekonomiky zemí těsně provázány do globální ekonomiky planety, pak zavedení energostandardu je třeba zkoumat ne v jedné konkrétní zemi, ale ve vzájemné činnosti několika zemí.

Variety světového obchodu

Světový obchod může být reprezentován množstvím variant:

- Valuta jednoho státu (nebo několika) vystupuje v roli světové „volně směnitelné“ valuty.

Stát má parazitické příjmy díky právu emise. Tato valuta je takto zabezpečována ekonomickou produkcí jiných zemí. Cena valut ostatních zemí se v takovém případě domlouvá buď vzájemnou dohodou, nebo operacemi na spekulativních trzích („živlem trhu“) a může být jakkoliv vzdálená od poměru energetického zabezpečení valut.

- Vytvoří se společná valuta pro několik států, které plně nahrazuje národní valuty. Problém: je nutná dohoda těch států o organizaci nadstátního řízení jejího oběhu, tj. nadstátní daně, nadstátní dotace a pobídky, nadstátní politiky a její ekonomické zabezpečení, tj. státy-účastníci se musí zříct části ekonomických práv a politické suverenity v prospěch takového společného centra. Něco na způsob SSSR či EU.
- Vytvoří se fond nebo konsorcium, do kterého státy-účastníci systému vkládají část své peněžní masy, založené na energetickém standardu. Jiné země mohou za určitý kurz nakoupit valutu země a s těmi prostředky na jejím trhu koupit to, co je třeba. Energetický standard, který se bude využívat ve vzájemných operacích (tj. bude určovat vzájemné kurzy měn), určují země-účastníci podle předchozí domluvy.

Varianty počítání energostandardu

Řekněme, že dvě země se domlouvají na tom, že ve vzájemném obchodu přejdou na energoinvariant, vyjádřený v kilowatthodinách. Před tím, než to udělat, se potřebují domluvit na tom, jakou konkrétní variantu počítání energozabezpečení budou využívat. Je možné do čitatele postavit množství vyrobené energie, nebo spotřebované energie, „tuny paliva“, těžené energetické suroviny a další podobné ukazatele energetické síly země, a do jmenovatele je možné dát různě počítaná množství peněžní masy: M_0 (hotovost), M_1 (M_0 + vklady), M_2 (M_1 + termínované vklady), M_3 (M_2 + státní obligace a další). V závislosti na tom se budou vzájemné kurzy měnit, ačkoliv ne výrazně.

Skutečné kurzy valut

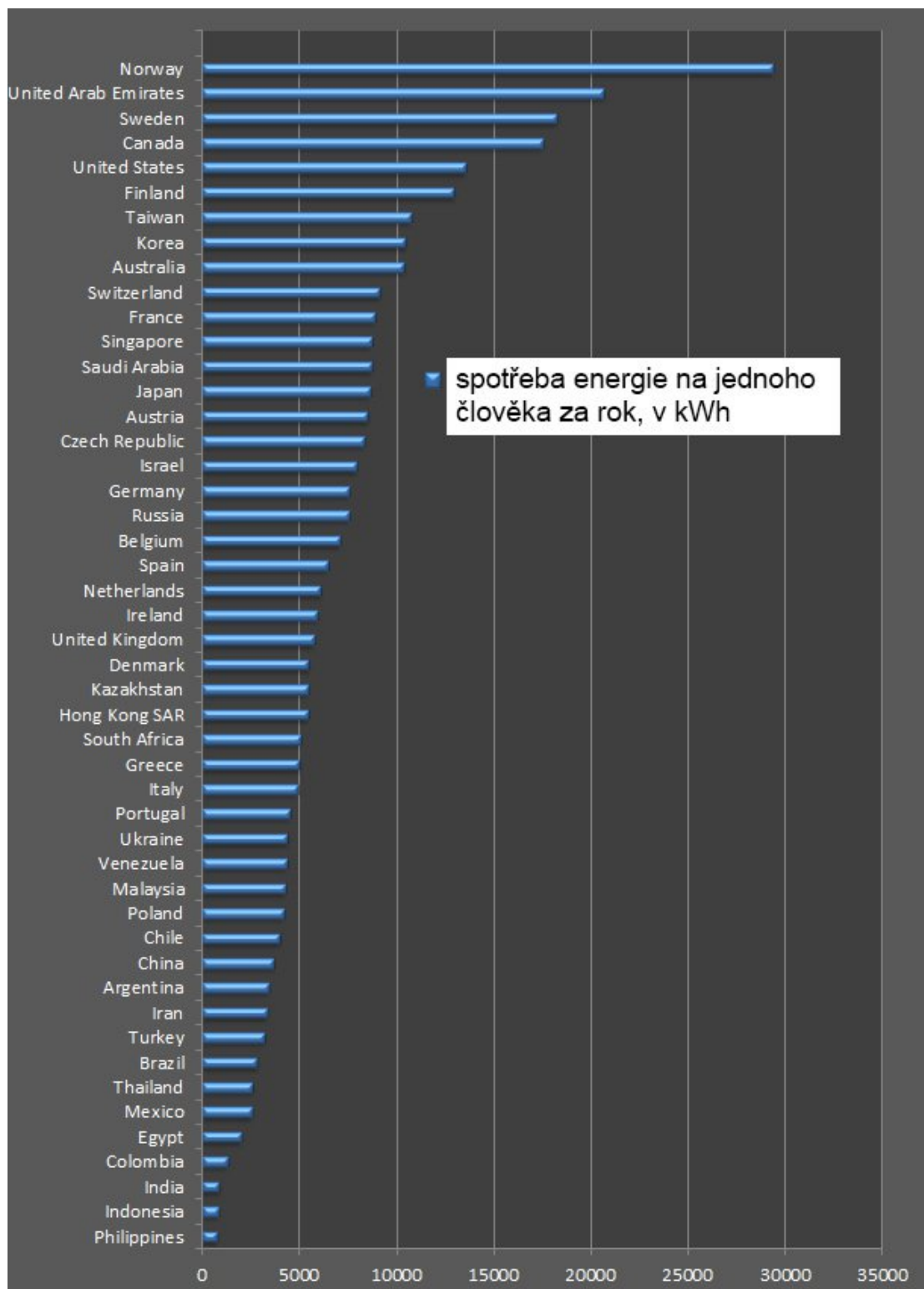
Spočítáme kurz valut ve vztahu rublu, za použití ročního objemu vyrobené a spotřebované elektroenergie a objemu peněžní masy M_2 daných zemí:

VALUTA	Množství rublů na jednotku valuty podle energoinvariantu (produkce)	Množství rublů na jednotku valuty podle energoinvariantu (spotřeba)	Současný kurz
Arménský dram	0,25	0,19	0,0126
Běloruský rubl	0,01	0,11	0,0052
Bulharské leva	18,16	16,27	37,53
Brazílie	7,77	6,66	21,95
Libra šterlinků	6,97	8,22	92,88
maďarský forint	0,05	0,08	0,23
Dánská koruna	0,92	1,06	9,86
euro	9,91	15,33	73,34
Indická rupie	1,45	1,01	0,94
Kazašský tenge	0,29	0,24	0,33
Kanadský dolar	14,00	13,75	51
Čínský juan	1,30	0,71	9,59
Lotyšský lat	18,55	22,20	64,44
Litevský lit	2,49	6,52	21,26
Norská koruna	2,01	1,90	8,02
Polský zlotý	4,64	4,46	17,38
Nový rumunský lej	7,02	7,15	16,41
Singapurský dolar	2,74	2,33	45,37
Dolar USA	10,69	11,24	59,6
Ukrajinská hřivna	5,85	5,73	3,77
Švýcarský frank	2,36	2,23	60,92
jihoafrický rand	3,33	3,37	5,16
japonský jen	0,04	0,04	0,5

Je možné vidět, že rozdíly mezi kurzy, spočítanými podle produkce a spotřeby energie nejsou příliš velké a země se mohou lehce domluvit o nejlepší variantě.

Červenou barvou jsou označeny rezervní valuty. Poznamenejme, že jejich kurz je uměle zvýšen ve vztahu k rublu (i k ostatním měnám) několikanásobně, někde 3 – 4x, někdo dokonce 10 – 11x (!). Ukazuje se, že pro Rusko je nevýhodné kupovat produkci těch zemí, je třeba několikanásobně přepočítat energií a vlastní produkcí, při přepočtu na energostandard více než pětinašobně, a podnikatelé z daných zemí mohou klidně nakupovat v Rusku, Číně, zemích SNS a dalších, za „výprodejové“ ceny. A nyní si vzpomeňme na mapu rozdělení aktiv a dluhů ze začátku textu a srovnáme s touto tabulkou – korelace je úplná.

Uvedené kurzy měn na základě energetického standardu jsou spravedlivější, než dnešní valutové kurzy, protože odráží vztah reálných potenciálů ekonomik různých zemí.

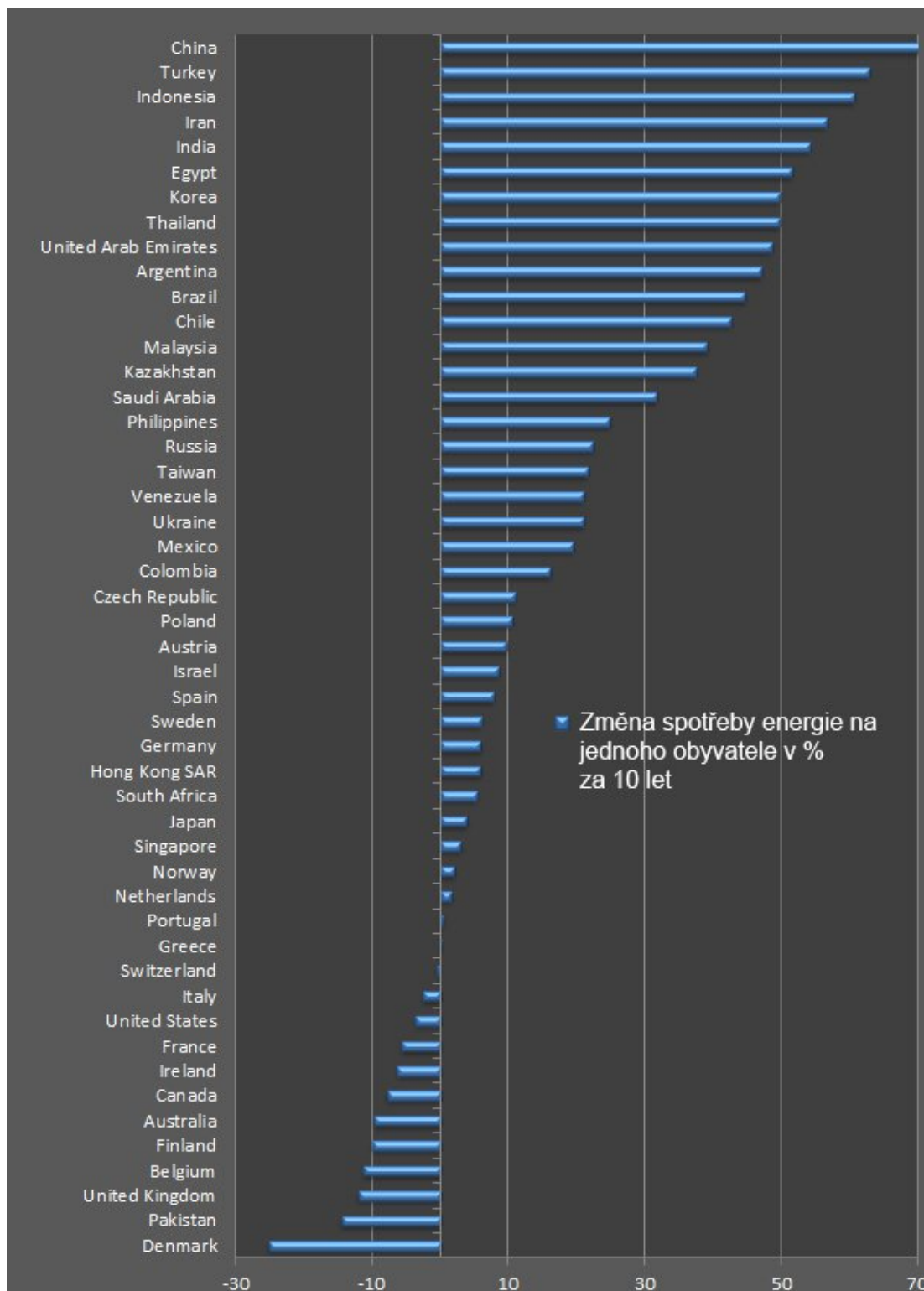

Zdroj: http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2013_pocketbook.pdf

Při zkoumání energospotřeby na jednoho obyvatele je možné vidět, že ve vztahu k tomuto ukazateli jsou možnosti jiných zemí stejné nebo dokonce nižší než ruské. Například ve spotřebě energie na jednoho obyvatele je Rusko před Anglií a kurz libry je přitom zvýšen ve vztahu k rublu více než desetinásobně.

Země, jejichž valuty plní v současnosti roli „rezervních“, budou nejspíše proti přechodu na energostandard zabezpečení, protože jim zmizí ty možnosti spotřeby, na které si zvykly, které jsou pro ně komfortní, ačkoliv podle úrovně energozabezpečení na jednoho obyvatele obecně nic

neztrácí, dokonce získávají velké možnosti zlepšení své energetické zabezpečení, protože pravidla se stanou spravedlivějšími. Vždyť za posledních 10 let se tam energetická spotřeba na obyvatele postupně snižovala, zatímco v tzv. rozvojových zemích rostla, zvláště v Číně (tam více než 2,9 krát).

Je také třeba mít na paměti, že **rozvoj se vždy nachází mimo zóny komfortu.**

Ostatní země mohou dostatečně bezbolestně pro svou obchodní bilanci přejít na vyrovnání vzájemných kurzů valut skrz tu či onu variantu energostandardu, čímž zároveň udělají pravidla obchodu průzračnými, pochopitelnými a hlavně čestnými.

Zajímavá je podhodnocenost běloruského rublu, ale pokud si vzpomenout jaké úrokové sazby tam jsou (minimum – 20-30%), pak zbývá Bělorusům jen popřát brzké zbavení se úvěrové kabaly.

Jaké jsou výhody přechodu na energostandard?

Kontrola emise

Především se stává výhodným držet dynamiku peněžní masy v určitých limitech skutečně nutných pro normální fungování ekonomiky.

Metrologická konzistence ekonomiky (účetnictví, statistik, srovnání → možnost reálného plánování)

Hospodaření na základě valuty, jejíž kurz se může jakkoliv měnit v průběhu doby, dělá účtování (v širokém smyslu slova) metrologicky nekonzistentním a proto z hlediska řízení neúčinným. Účtování na základě energostandardu dovoluje odhalit skutečný stav věcí v podnicích, v jednotlivých odvětvích a v ekonomice celkově.

Zákaz institutu úročení

Je také racionální zakázat úročení, protože generuje dopředu nesplacitelný dluh v ekonomice a jeho splacení metodou doplňkové emise může mít negativní vliv na energostandard, pokud růst cen není roven přírůstku ekonomiky, jejího energopotenciálu. Vliv úroků je analyzován v článku „Centrální banka – přítel nebo nepřítel?“ (<http://inance.ru/2014/09/izmena-centrobanka/>).

Nová cenová politika

Pokud je výhodné, aby se peněžní masa nacházela na jedné úrovni nebo snižovala na úroveň, umožňující normální bilanci toku produktů mezi odvětvími, pak co dělat se situací, kdy ekonomika za rok vyrostla, řekněme o pět procent? Zde jsou dvě varianty řešení:

- **první varianta** – natisknout chybějící množství peněz a tím vyrovnat množství peněžní masy a souhrnu zboží a služeb. Tak se to obecně zatím dělá na celém světě. Nicméně při takové variantě se nově natištěné peníze jednoduše dostávají do kapes těch, kdo ovládá finanční nástroje a úrok konkrétně. Navíc zvětšením peněžní zásoby neproporcionálně růstu energovybavenosti zhoršujeme náš energetický standard zabezpečení, snižujeme kupní sílu valuty a ulehčujeme zahraničním obchodním partnerům nákupy na našem trhu;
- **druhá varianta** – zachovat peněžní masu na předchozí úrovni. Ale vyvstává otázka o distribuci těch 5% hodnot, které v ekonomice přibýly. Nástrojem, ohraničujícím spotřebu zboží, je cena. Pokud je zboží málo, cena je vysoká. Pokud je zboží přebytek, cena je nižší. To znamená, že těch 5% nového zboží je možné rozdělit na celou peněžní zásobu rovnoměrně, snížením ceny na zboží masové spotřeby (přesněji, na zboží které je součástí spektra přirozených demograficky podmíněných potřeb, tj.: vzdělání libovolně vysoké úrovně, zdravé jídlo, oděv, komfortní bydlení pro rodinu o několika pokoleních, sociální služby a volný čas pro samostatný rozvoj). Na zboží masové spotřeby je snížit cenu direktivně lehčí, pokud stát kontroluje dostatečné množství podniků, navíc je možné snížit ceny nepřímo – snížením cen na tzv. **bázi prejskurantu**, tj. na zboží, jehož cena má vliv na cenu všeho ostatního zboží (náklady transportu, ceny energií, hlavních vstupních surovin atd.).

Druhá varianta neškodí bohatým (včetně těch, kdo ovládá finanční nástroje), jejich spotřeba zůstane na předchozí úrovni. Ale chudí se stanou o něco bohatšími. Při velmi nízké úrovni příjmů každé snížení cen základních potřeb velmi citelně zvyšuje možnosti a zabezpečení nízkopříjmových

kategorií občanů. A se pokud politika snížení cen stává plánovanou, dlouhodobou a pravidelnou, pak se u lidí objevuje možnost plánovat svůj život, díky čemuž ve společnosti roste důvěra v zítřejší den, a co je nemálo důležité – motivace pracovat na systém, zabezpečující stále zlepšující se a spravedlivější podmínky života.

Při energetickém standardu zabezpečení platební jednotky je výhodné snižovat ceny v ekonomice.

Plánování rozvoje

Takže, pokud už funguje energostandard a přešli jsme na politiku snižování cen zboží masové spotřeby (podle spektra přirozených, demograficky podmíněných potřeb), pak se stává možným vést dlouhodobé plánování jak zvýšení podílu energetických zdrojů v proporcii energostandardu, tak i dynamiky peněžní masy, která musí odpovídat dynamice výroby v reálném sektoru ekonomiky. Současný systém plánování rozpočtu je takový, že vyvolává disproporce jak mezi odvětvími (bankovní sektor neví co s prostředky, v zemědělství chybí), tak i během roku, protože na začátku finančního roku se všichni bojí „spálit prostředky“ a když nastupuje konec roku, jsou naopak neutracené peníze vrženy do ekonomiky, což vede jen k deformacím v organizaci technologických a výrobních vazeb.

Pokud přejít od rozdělování rozpočtu „od oka“ podle údajů o rozpočtových výdajích a stavu technologické kultury předchozích let, k výpočtům na základě meziodvětvové rovnováhy (při vytvoření vědomě splnitelných plánů ohledně odvětví, na základě existujících možností), pak se stane možným nejen prognózování budoucího stavu energetického standardu, ale i perspektiv dlouhodobé a superdlouhodobé spolupráce mezi zeměmi. Tak se bude cíleně formovat politika uspokojení přirozených potřeb společnosti s následným postupným snížením cen zboží tohoto spektra na nulu. Protože v systému, kde je toho či onoho zboží dost pro všechny, se hlavní nástroj ohraničení spotřeby – cena – bude postupně pohybovat směrem k nule.

Zlepšení technologické kultury

Výhodným se stane i růst kultury výroby a produkce, protože bude podporovat zvyšování energetického standardu, počítaného skrz spotřebu energie, protože charakterizuje schopnost ekonomiky zpracovávat stále větší objemy energie při produkci užitečného výsledku.

Z téže příčiny je výhodné snižovat výrobní náklady, zvyšovat efektivitu práce a tím osvobodovat energetické zdroje pro novou výrobu.

Výhodným se stane vytváření odolného a trvanlivého zboží, které dlouho vydrží, protože produkce zboží nízké kvality pro záměnu, po jeho předčasném pokažení, na sebe neustále váže energetické, surovinové i další zdroje včetně peněžních prostředků.

Varianty přechodu k energostandardu v současných podmínkách

Neuvedli jsme všechny pozitivní účinky zavedení energostandardu, jako zlepšení kvality biosféry a zdraví lidí, což snižuje výdaje na medicínské zabezpečení a penze.

Podíváme se nyní na možné varianty přechodu od současného finančního systému k energetickému standardu.

Jaké musí být podmínky?

Za prvé, je nutné měkké „přistání“ dolaru.

Za druhé, je nutný „bezpečnostní polštář“ na moment přechodu k energostandardu v cílech budoucího rozvoje.

Za třetí, je nutné, aby kvůli těm krokům nepostrádali partneři, a v perspektivě by vyhráli a rychle se zorientovali, jakmile bude energostandard zaveden na globální úrovni.

Za čtvrté, je třeba „zóna klidu“, kam by mohli odejít někteří důležití „hráči“.

Za páté, je třeba připravit k přechodu jak veřejné mínění, tak i ekonomickou vědu.

Takovou variantou se může stát zavedení zlatého rublu na přechodné období. Příznaky toho, že právě k té variantě běží přípravy, existují. Zlaté zásoby Ruska činily k 29.říjnu 2014 podle údajů BBC 1149 tun. Ale i mnohé další země aktivně zvyšují své zásoby zlata: Ázerbajdžán, Kazachstán, Indie, Turecko, Mexiko, Filipíny. Čína se v roce 2013 stala nejaktivnějším spotřebitelem zlata (<http://www.vz.ru/news/2014/10/29/712870.html>, <http://goldenfront.ru/articles/view/rossiya-vyshlana-6-e-mesto-v-mire-po-zapasam-zolota-v-rezervah>).

Navíc podle údajů prvního čtvrtletí roku 2014 Rusko zvětšilo těžbu zlata a celoroční objem může dosáhnout 492,76 tun.

Pravidla přechodu na zlatý standard vyžadují 100% podložení prostředků (seznámit se s nimi je možné zde: <https://books.google.ru>). Ruské zlaté a valutové rezervy dnes činí 419 miliard dolarů, což v převodu na rubly při kurzu dolaru 74 rublů za dolar dává 100%-ní krytí aktuální peněžní masy (viz tabulka níže).

Zlato-valutové rezervy RF	Kurz rublu k dolaru	ZVR v přepočtu na rubly při kurz 74	Peněžní zásoba rublů (M2)
\$416 200 000 000	74,00	30 798 800 000 000	30 644 800 000 000
Zlaté zásoby RF říjen 2014 (tuny)	Cena za 1 unci v dolarech	Zásoby zlata v rublech	
1 149,00	\$ 1 217,50	3 328 218 120 651p.	
Těžba zlata v RF (tuny)		Při kurzu 74 rublů / dolar	% od peněžní masy M2
2013	254,20	736 321 189 094	2,40
(podle 1. kv. 2014) 2014	492,76	1 427 339 217 695	4,66

Výše uvedená pravidla přechodu na zlatý standard předpokládají odstranění centrální banky jako nezávislé struktury při zabezpečení 100% krytí rezervami a přechod k svobodnému bankovnímu systému. Kdo potom bude mít právo emise peněžních prostředků? V existujícím liberálním paradigmatu – komerční banky, které začnou emitovat soukromé peníze. Přitom regulátorem pro ně bude zlatý standard, který bude zadávat koeficienty spojující zlaté zabezpečení a objem peněžní masy. Nicméně co brání tomu, odstranit současnou centrální banku, fungující podle všech pravidel liberálního paradigmatu a vytvořit jiný orgán, řídící emisi platebních prostředků, a zachovat oběh rublů? Regulovat zlatý standard je při tom možné přes kontrolu objemů těžby zlata. A emisi prostředků realizovat skrz skupování za rubly vytěženého zlata, zvyšujíc takovým způsobem nabídku peněz o 2,4% ročně, pokud soudit podle údajů za rok 2013, a o 4,6% ročně, pokud soudit podle těžby zlata v roce 2014. To znamená že takovým způsobem je možné bez devalvace rublu

zabezpečit růst ekonomiky přibližně o 4,6% ročně, pokud nasměrovat prostředky do reálného sektoru na projekty rozvoje.

Další okolnost přechodu na zlatý standard spočívá v tom, že přivazovat kurz k samotným zlatovalutovým rezervám nemá smysl, protože samotné zlato dělá v jejich objemu jen 8%, zatímco drtivou část tvoří valuty (dolar, euro, libra).

Proto zlatovalutové rezervy mohou být využity jen jako garance 100% krytí při odstranění existující centrální banky (nebo jejích pravidel) a přechodu na zlatý standard, zabezpečený už skutečnými zásobami zlata. Pokud propočítat kurzy valut na základě zlatého zabezpečení, po analogii s energetickým, vycházejí z objemu zlatých rezerv (<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D1%82%D0%BE%D0%B9%D1%80%D0%B5%D0%B7%D0%B5%D1%80%D0%B2>) a vztažených k objemu peněžní masy, pak se nám ukáže velmi zajímavý obraz vzájemných kurzů valut:

VALUTA	Množství rublů na jednotku valuty podle energoinvariantu (produkce)	Množství rublů na jednotku valuty podle energoinvariantu (spotřeba)	Současný kurz	Množství rublů za jednotku měny na základě poměru zlatých rezerv
Arménský dram	0,25	0,19	0,0126	–
Běloruský rubl	0,01	0,11	0,0052	0,01
Bulharské leva	18,16	16,27	37,53	15,24
Brazílie	7,77	6,66	21,95	0,87
Libra šterlinků	6,97	8,22	92,88	5,6
maďarský forint	0,05	0,08	0,23	0,005
Dánská koruna	0,92	1,06	9,86	1,62
euro	9,91	15,33	73,34	1,41
Indická rupie	1,45	1,01	0,94	0,67
Kazašský tenge	0,29	0,24	0,33	0,42
Kanadský dolar	14,00	13,75	51	0,07
Čínský juan	1,30	0,71	9,59	0,26
Lotyšský lat	18,55	22,20	64,44	17,63
Litevský lit	2,49	6,52	21,26	2,78
Norská koruna	2,01	1,90	8,02	–
Polský zlotý	4,64	4,46	17,38	2,71
Nový rumunský lej	7,02	7,15	16,41	11,31
Singapurský dolar	2,74	2,33	45,37	6,72
Dolar USA	10,69	11,24	59,6	18,84
Ukrajinská hřivna	5,85	5,73	3,77	1,13
Švýcarský frank	2,36	2,23	60,92	30,92
jihoafrický rand	3,33	3,37	5,16	1,5
japonský jen	0,04	0,04	0,5	0,02

Za prvé, zlatý kurs dolaru je lepší než energetický, což znamená, že bude v první řadě méně bolestivý pro americkou ekonomiku.

Za druhé, polštářem bezpečnosti Ruska jsou tytéž zlatovalutové rezervy, jejich role se ve srovnání s dneškem silně nezmění, na rozdíl od rychlého přechodu na energostandard, kdy by se prudce zmenšila. Při tom bude citelně zlehčen přechod k energetickému standardu, jak pro Spojené státy, tak i pro RF.

Za třetí, při zavedení zlatého standardu může výrazně ztratit Čína, nicméně nikoliv bez příčiny proběhla v polovině roku intenzivní jednání o energetických dohodách, zabezpečující pro Čínu polštář bezpečnosti a připravující půdu pro přechod Číny k energetickému standardu dříve než ostatní země. Celkově zeměpis posledních jednání prezidenta Putina se kryje s problémovými zeměmi, u nichž se kurz snižuje dokonce ve vztahu k energetickému standardu, ale z druhé strany,

je to důvod k rychlému přechodu těch zemí od zlata k energostandardu, protože je pro ně výhodnější než zlatý standard. A protože praxe obchodu na základě vlastních valut se aktivně rozvíjí, pak není žádný problém přejít ve vzájemném obchodu ze zlata na energii (přesněji řečeno: přejít na určování vzájemného kurzu poměrem energetického zabezpečení daných měn). A Eurasijský svaz bude podle všeho tím mezinárodním subjektem, který jako první zavede obchod mezi členy na základě energetického standardu.

Za čtvrté, zónou klidu by se při takové variantě mohlo stát Švýcarsko, ve kterém, jaké překvapení, nedávno proběhlo referendum o zavedení zlatého standardu – prověřovali veřejné mínění před celoevropskou „zlatou bouří“. Symbolický je kurz euro a libry. Evropská zóna se rychleji připojí k výhodnějšímu energetickému standardu, ale Britové podle všeho ne.

Za páté, zlatý standard je pochopitelný jak profesionálům-ekonomům, tak není novinkou ani pro většinu obyvatelstva. A zlato je asociováno většinou se stabilitou a dostatkem. Proto je tak výhodný jako přechodná varianta, ve mnohém čistě psychologicky, protože po zavedení zlatého standardu je možné nasměrovat pozornost veřejnosti na téma „A čím dalším by se dala zabezpečit měna?“ a provést tak informační přípravu k přechodu na energetický standard.

Závěr

Zavedení energetického standardu a fakticky nové valuty na základě energetického zabezpečení za sebou automaticky povleče změnu politiky práce s peněžní masou; zavedení politiky snížení cen na zboží masové spotřeby (vcházející do spektra přirozených potřeb); zrychlení rozvoje technologické kultury, zvláště v aspektu racionálního využití energie a zavedení technologií druhotného zpracování; vytváření trvanlivé produkce namísto zboží s plánovanou životností, to bude zároveň podporovat snižování zátěže na biosféru; bude podporovat nahrazení urbanistické politiky megapolisů politikou rozsídlení do nevelkých měst/osad, kde budou komfortní podmínky pro život vícegeneračních rodin, což jako minimum výrazně zmenší problém péče o starší generaci, nemluvě už o podpoře místního zemědělství, družstevní výroby atd. – takové osídlené body (ideálně do 30. tisíc obyvatel) jsou plně schopné rozvinout se v ekologické a kulturní prostředí s technoparky a živou přírodou a sloužit tvůrčím prostředím pro rozvoj lidského potenciálu.

Zavést energostandard rovnou je problematické, protože ekonomické, informační a finanční prostředí a lidé si zvykli na určité vztahy a je nutné je posunout vzhledem k této zóně komfortu. Nástrojem se na přechodnou dobu může stát zlatý standard, který mnozí znají z učebnic historie a je v jejich myslích spojen se stabilitou. A schopnost systému k práci ve zlatém standardu podle analogie s energetickým vytvoří podmínky pro následný bezbolestný přechod k energostandardu.

Materiály:

<http://www.proza.ru/2014/06/24/624>

<http://bourabai.ru/einf/electro.htm>

http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2013_pocketbook.pdf

<http://1prime.ru/finance/20141211/797758882.html>

<http://spydell.livejournal.com/503003.html>

Článek vytvořen ve spolupráci s Informačně-analytickým centrem, odkaz:

<http://inance.ru/2014/12/energostandart/>

Překlad: [leva-net](#)